

Гастролі шкільного театру мініатюр

Жвавий "Пазик" котився сірою стрічкою асфальту. "Пролісок"— побратим весняної квітки – дитячий санаторій, в якому оздоровлюються учні різного віку протягом вже багатьох років,

В актовому залі зібралися глядачі, щоб подивитися виставу "Механічний апельсин" за повістю Ентоні Берджеса у постановці учнів середньої школи № 7, юних артистів шкільного театру мініатюр.

Театр створив вчитель російської мови та літератури Микола Петрович Мартинов. Наука педагогіка учить: хочеш згуртувати навколо себе дітей, – дай їм захоплюючу справу. І це вдається Миколі Петровичу.

Високий, вродливий, завжди привітний, невтомний шукач, невгамовний читач і знавець рідної та зарубіжної літератури, він зумів зацікавити учнів 6-В класу (де є класним керівником) та учнів інших класів з українською мовою навчання в раніше цілком російській школі.

Шкільний театр мініатюр – його дітище. Тут учні мають змогу набути досвіду вільного володіння українською мовою, публічних виступів, які сприяють зміцненню в людини впевненості у собі, самоствердженню у колективі.

Першою виставою театру була інсценізація оповідання О'Генрі "Останній лист". Учні 6-В класу добре вивчили цей твір, який за програмою буде наступного року в сьомому класі. Впевнена, що байдужих на уроках не знайдеться.

І ось нова вистава. Виступ у рідній школі, гастролі у "Проліску". Артистів представив заступник головного лікаря санаторію з учбово-виховної роботи М. В. Коршунович.

Зі вступним словом до глядачів звернувся М. П. Мартинов. Він коротко розповів про англійського письменника Ентоні Берджеса, який у 1962 р. написав повість "Механічний апельсин". Екранізацію її здійснив Сідней Кубрик. Фільм завоював кілька Оскарів, а виконавець головної ролі Малькам Макдауелл став з тієї пори зіркою кіноекрану. Після тріумфу фільму режисери Бродвейських театрів звернулися до Е. Берджеса з проханням написати за повістю п'єсу. І ось народилася п'єса, героями якої є дівчата-підлітки на відміну від повісті, де головні герої – юнаки.

М. П. Мартинов за п'єсою Е. Берджеса створює "дитячий" варіант. В його обробці і режисурі яскраво висвітилися образи сучасних дівчат Аліси (Рая Небрат), Пат (Олена Селюк), Джонні (Іра Кокотюха), Кіри (Наталка Козік), які створили "круту" компанію, що наводила жах на оточуючих.

"Механічний апельсин" показує ніби механічну іграшку завели ключиком. І вона автоматично виконує дії, не аналізуючи, і не замислюючись.

Зал заворожено стежить за діями на сцені. Щирими дружніми оплесками зустрічали гру Івана Уха, Сергія Каламбета, Олі Карпенко, Каті Чуйко, Ганни Руденко.

М. П. Мартинов вдало обрав п'єсу для постановки. Вона показує нашу сучасну молодь, її "подвиги", осмислення буття, зцілення і повернення до нормального життя. Хтось впізнав себе, хтось замислився над майбутнім героїв п'єси і своїм особистим.

А юні артисти відчували радість від спілкування з глядачами: побачили результат своєї тримісячної підготовки заради щасливих сорока хвилин на сцені. Відчували себе відповідальними один за одного, за улюблену справу.

Неохоче знімали грим, переодягалися. Весело обговорювали свій виступ і плани на наступний навчальний рік.

"Пролісок" огортали сутінки. Гостинні господарі прощалися з артистами. Зелені берізки та красуні-ялинок хитали віттям, ніби говорили учням сьомої школи: "До побачення, до зустрічі, чекаємо на вас".